

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VIII. évfolyam, 15. szám

2018. október 15.

Rossz viszony

A cím alapján elsőként talán mindenkinek a házastársi rossz viszony juthat eszébe, de egy szakszervezeti újságban ilyesmivel nem foglalkozunk. Sokkal inkább a munkahelyi, munkatársi, főnök-beosztott viszonyt szeretném górcső alá venni. Persze ez sem lehet fekete, vagy fehér, hajlamosak vagyunk általában annak adni igazat, akit éppen hallgatunk. Vagy mégse, mert a tényeket érdemes objektíven is megvizsgálni. És ilyenkor következik, hogy mindkét félnek igaza van.

Nem vagyok pszichológus, nem is akarok annak tűnni, de a munkahelyi, személyes konfliktusokkal foglalkoznom kell. Itt szeretném leszögezni, ha egy munkahelyi konfliktusban az egyik fél szakszervezetünk tagja, nem kérdés, hogy ki mellett állok ki, ha a dolog eljutna ideig. De nem kellene hagyni, hogy a személyes konfliktusok elmélyedjenek, netalán visszafordíthatatlanná váljanak. Mert ugye jobb a béke. Jobb egy olyan környezetben dolgozni, ahol legalább a személyeskedést nem kell átélnünk, sem érintettként, sem pedig külső szemlélőként. De mit is tehetnénk a „rossz viszonyok”kellős közepén?

Ha munkatársak között van rossz kapcsolat, megoldhatja talán egy jó főnöki döntés. Ami persze nem csak abban merülhet ki, hogy a „veszekedőket” más-más műszakba osztja be. Ilyenkor fontosnak tartanám, hogy a közvetlen vezető mindkét érintettel közösen elbeszélgessen, és talán kezelhető lesz a konfliktus. Ha ez nem működik, akkor jöhet az imént említett főnöki döntés.

Bonyolultabb helyzet, amikor a munkavállaló úgy érzi, a főnöke pikkel rá. Itt fontos az „érzi” szót hangsúlyozni, mert előfordulhat, hogy egy-egy vezetői döntés mögött szó sincs rosszakarásról. Ilyen helyzetekben is azt vallom, hogy jobb ezeket megbeszélni, rákérdezni, mintsem hosszú napokon keresztül ezen agyalni. Szóval öntsünk tiszta vizet a pohárba, feltéve, ha az a pohár nincs még tele. Mert ha tele van, akkor mindkét fél makacsul ragaszkodik a saját igazához, ezért mondom ismét, ne hagyjuk, hogy ideig fájuljanak a dolgok.

Persze, most többen mondhatják, a főnök-beosztott konfliktus nem létezik, mert a főnök hatalmi szóval csírájában elfojtja. Feltételezve, de nem megengedve, ilyen esetek is biztos létezhetnek. Az ilyen vezetőre használják az autokratikus jelzőt, akik hatalmi, tekintélyuralmi eszközökkel, nyílt fenyegetéssel, büntetések kilitálásba helyezésével oldják meg vezetői feladataikat. Vajon ez a legrosszabb verzió? Vagy ettől rosszabb, ha kirekesztjük, ellehetetlenítjük a beosztottunkat? A kérdés megválaszolása nem egyszerű, ha nem ismerjük a tényeket, ha nem mi vagyunk szenvedő alanyok. Azonban érdemes mérlegelni, hogy egy személyes konfliktus ilyen esetekben mi mindent tehet még tönkre. A közös munkát mindenképpen. De gondolni kell azokra a kollégákra is, akik személyesen ugyan nem érintettek, mégis valakinek a pártjára kell állniuk. Vajon ki mellé szegődnénk mi magunk? A vezető, vagy a beosztott mellé? Vagy úgy teszünk, mintha nem tudnánk semmiről?

A struccpolitikát nem tartom helyesnek, hiába gondolják, hogy jobb a béke. Mert valóban jobb, de milyen áron? Vagy a főnök, vagy a beosztott bizalmát veszítik el, netán mindkettőét. Igaz, lehet olyan, hogy valamiben bűnös a kolléga, vagy kolléganő, ilyenkor jogos a büntetés. De azt a főnöknek is vállalnia kell, azzal együtt, hogy mi az oka. És a beosztott is tegyen a megoldásért, ha valóban hibázott.

És ha minden és mindenki a helyére került, érdemes új lapot nyitni, főnöknek és beosztottnak egyaránt. Mert a béke csak azt jelenti, hogy nem szólnak az ágyúk. De jól dolgozni, együttműködni csak békességben lehet. Egy csapatban érhetünk el csak eredményeket!

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Nyolcasunkért

A nyolcas egy szép szám. Elég, ha ránézünk, hiszen a formája az embert idézi, a hölgyeket mindenképp, ráadásul azon kevés számunk egyike, amelyik be van fejezve. Másképpen a kerek egészet, a befejezettséget sugallja, mondhatnánk, a nulla mellett az egyetlen igazságot. De hát a nullára még ránézni is rossz, a nyolcas viszont lefektetve is szép, vízszintesen már nem csak tökéletes, de a végtelent is szimbolizálja. És egyben, csakúgy, mint a nő, a megújulást is jelképezi, hiszen a nyolcadik napon új hetet, akár új életet is kezdhetünk, mégpedig tiszta lappal. Feltéve, ha elég bátrak és erősek vagyunk.

Mint mindent, így a nyolcas tökéletességét is könnyen megtörheti bármi, gondoljunk csak az életünkre. Számptalan esetben éreztük már, hogy kerek egész, aztán időként közbe jön valami, vagy valaki – esetleg megy – és kezdhetjük előlről. Még szerencse, hogy sűrűn van nyolcadik nap, és ha már nagyon muszáj, kiválaszthatjuk egyiket-másikat, hogy ne csak új hetet, de új életet is kezdjünk, és újra bezáródhasson a nyolcasunk.

Mindenkinek van lehetősége, hogy tiszta – és nem sárga, netán piros – lappal kezdje újra azt, amit elrontott, mert egyéniben nem túl jó, netán párban sem. Na, jó, néha párban is elmozgunk úgy-ahogy, de ha már tíz emberrel kéne összehangolódni, inkább nem is próbáljuk. Igaz, párban is macera az élet sok magyarnak, talán ezért van, hogy minél többen vagyunk, annál gyengébben teljesítünk? Mint például a fociban.

Apropó, sport. A sport egy olyan területe az életnek, ami általában nem kötelező, ugyanakkor vannak, akik némi szerencsével és kitartással sok pénzt tudnak keresni vele. Másoknak kitartás sem kell. A sport jól mutatja, hogy működünk, mert a szabadon választott gyakorlatokkal önmagunkat adjuk. Igazából nem nagyon van okunk dicsekedni, mert a küzdésben a „fogjuk meg és vigyétek” a nyerő sokak számára. A pénzt viszont jobban szeretik egyedül elkölteni még azok is, akik nem nagyon vitték, csak fogták. Kifogás, persze, mindenre van, ebben tényleg nagyon jók vagyunk, csak hát így a kerek egész leginkább a nulla lesz a szép nyolcas helyett.

Azt hiszem, ha már kimerítettünk minden hibalehetőséget, még az égiek rosszindulatát is, érdemes volna elgondolkodni, mi magunk hogyan járulhatnánk hozzá ahhoz, hogy a nyolcas szám a kedvencünké váljon. Úgy záruljon be, ahogyan szeretnénk, kerek egészet, és számunkra kedves igazságokat rejtve. Persze, még korai, hogy végtelenné váljon, előbb tanuljunk még küzdeni, hogy párban, aztán csapatban is kerek egészet alkossunk. Talán kezdjük azzal, hogy a jót keressük egymásban, és legalább virtuálisan magunkhoz öleljük azokat, akikre számítunk, hátha ők is érezni fogják, hogy számíthatnak ránk.

Hiszen ma van az ölelés világnapja.

Dolhai József

A KÖVETKEZŐ SZÁMUNK OKTÓBER 29-ÉN JELENIK MEG

HUMORSAROK

ÖNKONTROLL

Kovács feltűnően kedvetlenül érkezik munkába:

- Nincs ma munkakedved? – kérdezi valaki
- Dehogynem! De az önuralmam nagyobb!

VETÉLKEDÉS

Két szőke nő áll a buszmegállóban, és várják a debreceni buszt. Hamarosan jön is egy.

Odamegy egyikőjük, és megkérdezi a sofőrtől:

- Ez a busz elvisz Debrecenbe?
- Nem!

Odamegy a másik is, és megkérdezi:

- És engem...?

LOGIKA

A férj anyósa temetéséről ballag hazafelé, egyszer csak lezuhan mellette egy téglá, és majdnem agyonüti. A férj ijedten ugrik félre, aztán felnéz az égre, és így szól:

- Mi az, mama, már fent van?

Balogh Attila